

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De assu[m]ptio[n]e gl[or]iose [vir]gi[n]is. [sermo]. lxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

In festo Assumptiōis Marie

mosynas: et si nō potestis saltem soluatīs decimas: et restituatīs debita: p̄ferim ex causa iniusta vt furra: vsuras: symoniacā: solidatas zc. Tertio p̄tebār plem cū ieiunio zc. Et poterant dicere. Humiliabo in ieiunio animā meaz: et oratio in sinu meo conuertet. Quarto p̄tebār plem a deo p̄ votū z p̄missiones: scz q̄ si de⁹ daret eis p̄lem: q̄ daret illā fuitio dei in tēplo. Sed hodie mlti frangūt ista vota zc. Si quid vouistis dō: ne mozer s̄reddere: displicz em̄ ei infidelis z stultā p̄missio: sed q̄cūq; ueris redde. Multo meli⁹ est em̄ non uere q̄ post votum p̄missa nō reddere. Ecce. y. Dic vt expedit. Ad idem. Deut. xxiij. Cum uoueris votū dño deo tuo: nō tardabis redere: et si mozar fueris reputa bit tibi in p̄ctm̄ zc. ¶ Dico scdo speratuz certa mēte: quādo fuit certificata p̄ angelum de p̄ole habēda zc. Dic historā quō Joachim z Anna uenerūt de Nazareth in Hierusalē: vt offerret s̄z vsuetudinē zc. Et quō sacerdos expulit d̄ tēplo Joachim tanq̄ sterile: iuxta illud. Deut. viij. Non erit apud te sterile utriusq; serus: tam in hoibus q̄ in gregibz tuis. Itē quō angelus ius solatus est Joachim stentē in deserto zc. Horalit nota q̄ Joachim z Anna steterūt. xx. annis cū oronibz ieiunij: ele mosynis etiā p̄missionibz: vt haberēt p̄lem: z tamē cū omibz istis nō habuerūt p̄lem: sed tunc demuz obtinuerūt plem: q̄n̄ in p̄cedētia sibi facta a sacerdote habuerūt p̄tētia. Et quo sequit̄ q̄ melior est p̄tētia q̄ oia p̄dicta zc. Dic vt expedit. Ideo ap̄tus. Patientia uobis necessaria est: vt uoluntate dei faciētes reportet̄ p̄missionē. Heb. x. p̄z. ij. ps. zc. ¶ Dico tertio zc. Conseruatū digna mēte tripliciter. Primo in utero: qz biā Anna diligenter cauebat ab oibz his q̄ possunt nocere fetui: scz a tripidijs z ab cōtando zc. Scdo post natiuitatē diligēt lactādo. Hora cōtra mlieres q̄ non lactant filios: sed uant alij vt lactent: qz faciunt p̄tra ordinē nature q̄ dedit matri lac p̄pter filiū. Itē q̄n̄ qz filij habēt naturalit̄ bonā cōplexionē: quā perdūt p̄pter lac nutrit̄ zc. Hora hīc exemplū de illo nobilit̄ in lombardia: q̄ habuit nutritē filio q̄ p̄dito lacte ne p̄deret bonā puisionē: lactauit filiū de lacte cuius

dam seroue: qui fili⁹ postea uixit sicut porcus. Ita d̄ ancillis q̄ lactant filios dñoz zc. Ideo h̄m̄ d̄ mlieres nō lactantes filios uituperant de iure: vt habet dist. v. c. Ad ep̄. Tertio cōseruauit eā post ablactatiōnē in tēplo: in q̄ stetit p̄go decē annis zc. Hora p̄tra illos q̄ non seruant vota facta de filiis: q̄n̄ sunt pulchri zc. Ora d̄abim⁹ deo illū q̄ est monocul⁹: vel ḡbbosus: vel strabo: vel claudus zc. Cōtra hoc d̄ scribitura. Homo q̄ obrulerit uictimā dño: vt vota soluens: vel sponte offerēs: imaculatū offeret: vt acceptabile sit. om̄is macula nō erit in eo. Leuit. xxiij. Horalit̄ habetis exemplū in festis ire ad templū dei: z seruare festa audiēdo missaz z cessando ab opibz zc. Dic vt expedit. Demēto vt diez sabbati sanctifices zc. Ecce. xx. Et talibz pōt dici. Habetis fruct. uelstrū: scz bonozū operū in sanctificationem.

In assumptione gloriose uirginis Marie. Sermo. lxx.

Sanctificauit
tabernaculū suū altissim⁹. Ps. lxxv. Hodie exaltata est scia del genitrix sup choros angeloz ad celestia regna: Ideo de ea erit fmo. Saluter p̄go zc. ¶ Pro sermōnis fundamēto oritur theologicis questio.

¶ Querit̄ utruq; christus sue matri gloriōsissime possit dare facultatē p̄ferendi gratiā vel spiritū sanctū. Arguit̄ q̄ nō: C̄hristus nō potest dare aliqd̄ alicui: cui impossibile est p̄ferre: sed impossibile est Marie cōferre grām: vt ait Scotus sup. iij. sen. di. j. Cum grā fuit de nihilo uirtus creature capax nō est: vt eaz p̄ducere queat: z mater ch̄i est creatura. igitur. ¶ In op̄ postum dicit de Marta: qz ea mater misericordie z grē: qd̄ nō diceret de ipsa: si nō possit cōferre grām. Ergo ch̄i sue matri potest dare facultatē conferendi grām: vt spiritū sanctū. Et sic q̄stio manet p̄ utraq; p̄re dubia. ¶ Ad q̄stionē r̄ndendū est fmo Bona. sup. j. sen. vi. xv. q̄ ip̄m̄ sc̄m̄ part̄ ab aliquo. Inrelliḡt̄ tribz modis.

Primo modo potestatiue.
Secdo modo meritoriē.

Tertio modo ministratur.

¶ Primo modo intelligit spm̄ sc̄m dari
pratiue siue auctoritatiue. Et sic ad dubi
um dicit q̄ sp̄s sanctus solūmodo dat a pa
tre et filio: et a seipso: et nō ab alio: q̄ sc̄ptū
est grām et glām dabit dñs: et de tali mō
dandi intelligit auctoritas Scoti. ¶ Se
cundo mō meritorie/merito cōdigni: et sic
ad dubiū dicit q̄ sp̄s sanctus siue grā dat a
ch̄o hōie: ideo d̄r Tho. iij. pte. q. xlvij. q̄
ch̄s meruit nobis p̄ suā passionē et mortē
grām et glām: si meritū ch̄isti p̄sideret q̄
tū ad sufficientiā. ¶ Tertio mō ministra
tiue: et sic ad dubiū d̄r q̄ sp̄s sanctus dat ab
hoibus seu deprecatiue: et sic dat a sc̄tis hōi
bus marie a p̄gine glōsā: q̄ inter oēs suo
filio placet quā p̄gine a nobis etoraturaz
dedit. ¶ Habet. ff. de reg. iur. l. Nihil tā na
turale est q̄ vnus q̄dōs p̄ easdē res soluti: p̄
q̄s et p̄git nasci. Et habet etiaz extra. de
reg. iur. in antiq̄s. c. om̄s res. Cum q̄ vni
uersa hūana natura subiecta sit petō p̄ vlt
rū vnū et mulierē: et remediū dare dedit
nobis deus patrē saluatorē et q̄ p̄gine: sc̄z
Mariā: q̄ deprecatiue habz p̄tates nobis
p̄ferēdi grām: et nō potestatiue siue aucto
ritatiue/ de q̄ modo intelligit argumētū:
et hoc est d̄ q̄ imp̄sentiaz fit vmo: iuxta ver
ba p̄sumpta et. ¶ Pro declaratiōe the
matis et introductiōe materie notanduz:
q̄ licet q̄libet sc̄tus dici possit: dom̄ et tal
bernaculū dei: tñ excellēt et antbenoma
tice virgo Maria dicit tabernaculū dei.
Primū p̄bat. Joā. xiiij. Si q̄s diligit me
ser. meū ser. et pat̄ meus diligit eum: et ad
eū veniē? et mansiōne apud eū faciem?
Itē. j. Cor. iij. Templū dei est̄ vos. Se
cūdū p̄bat. Eccl̄. xliij. In habitatiōe san
cta corā ip̄o ministravi. Et infra. Qui cre
auit me regēuit in tabernaculo meo. Et h̄
erō p̄bat q̄druplici. Primo quidē in vte
ro: q̄ sc̄tā fuit anteq̄ nata: pleniori grā q̄
Hieremias et Jo. bap. Secūdo in vte p̄ot
gressū: q̄ nullū sc̄tus fuit imunis a culpa
sate veniali. j. Jo. j. Si dixerim: q̄ pec
cā nō ha. ip̄s nos se. et veritas i nobis nō est:
p̄ter ip̄am solā. Tñ Aug. in lib. de natū
ra et gratia: hunc textū allegat magister
in. iij. sen. viij. iij. Si om̄es sc̄ti et sancte cuz
hic viuerent interrogati fuissent an sine
petō essent om̄es vna voce clamassent. Si

dixerim: q̄ peccatū nō ha. ip̄i nos se. et ve
ri. i nobis nō est. Excepta in quā hac sacra
p̄gine: de qua cū de pctis agit/ nullā p̄ot
sus volo q̄stionem habere. Tertio in mor
te: q̄ sine pena: cum om̄es alij sancti cū pe
na: p̄sertim martyres. Quarto quia alij
sancti solū mente ch̄m conceperūt p̄ fidez
viuam: sed virgo etiā corpore. Lu. j. Ecce
cōcipies i vtero et. Patet ratio et auctori
tas quare specialit̄ virgo Maria dicit tal
bernaculū dei. Jdo d̄r thema et. Sed q̄
dicit Sanctificauit quero quō: Rñ. p̄ res
surrectionē corp̄is: quia q̄sum ad animā
sanctificata erat in vtero matris. Sed ho
die. l. in festo hodierno sanctificatū fuit h̄
tabernaculū/ q̄sum ad corp̄is resurrectio
nem: q̄ licet nō fuerit hodie facta: sed post
cras tñ de illa p̄dicabim̄: q̄ tota octaua
reputat vna dies. Et licet hic non sit art
culus fidei: tñ pie credendū est. Tñ q̄daz
egregius p̄sificator ait. Transit ad ethera
p̄go puerpera virgula iesse. Non sine cor
pore: sed sine tpe tendit ad esse. Et h̄ etiaz
videt eccl̄ia approbare in orōne hodierna
q̄ dicit. Venerāda et. nec tñ mortē nec
deprimi potuit et. Sed dices tu. Ego lib
bent vellem audire rōnes p̄pter quas di
gnū fuit vrginē resurrectisse cum corpore
glorioso/ et assumptam esse in celum cum
corpore glorioso.

Prima ratio est p̄pter matris alias filij
cōfōmitatem.

Secūda est p̄pter carnis vnitatē.

Tertia est p̄pter plus iocunditatē.

Quarta p̄pter inimici securitatē.

Quinta p̄pter legis affirmatē.

Sexta p̄pter p̄bie veritatē.

Septima p̄pter virginitatē dignitatē.

¶ Primo ergo dico: q̄ cōueniens erat: q̄
virgo Maria assumere? cum ania et corp
pore in celū: p̄pter cōfōmitatē matris ad
filij et ecōuerio. Nam vt benedictis semp
in hac vita mortali: p̄go Maria p̄forma
ut se cū ch̄o et ch̄s cum p̄gine. Nā ch̄s
vixit in hoc mūdo/ cum magna puritate
sine macula alicui? peccat. Sic et virgo
Maria sine peccato mortali/ et etiā venia
li. Probat̄ hoc p̄ auctoritatē Augu.
in libro de natura et gratia: et habet supra
in introitu hui? sermonis. Item Ber. in
epistola ad canonicos lugdunenses. Ego
p v

In festo Assumptiōis Marie

Inquit puto q' r copiosior sanctificatiōis
bndictio q' in alijs sanctis ab vtero sanctifi-
catis in eam descenderit: q' nō solus ipsi
ortū sanctificaret: sed r vitā eius ab omni
pccō deinceps immunē pseruaret: q' d' alteri
nemini in natis quidē mulierū credit esse
donatū. Hec ille. Jte chris vixit in paup-
tate. *Mat. viij. Gulpes fo. ba. rē. Sic r*
virgo Maria voluit esse paupcula. vñ d'
labore manū suaz nutrebat. Chis r Jo-
seph pferim in egypto: in qua stetit adue-
na septē annis. Vñ de ea scriptū est. Pro-
uerb. vlt. Quiescit lanā et lūnū: r operata
est filio manū suaz. Et infra. Conside-
rauit semitas dom' sue: r panē ociosa nō
comedit. Jte pformauit se in dolorib' cuz
chris: sicut p'z in circūssione, in passiōe rē
Zu. ij. Et tuā ipsi' animā p'ran. gla. Jte
in abstinentia, Jte in humilitate. Luce. j.
Quia respexit humili. ancil. sue. Jte in le-
gis subiectiōe: q' sicut chris voluit subici
legi moysae: fm illd Gal. iij. Visit de'
filii suū fac. ex muliere fac. sub lege. Sic ei
pgo voluit pformari. Vñ lege voluit pu-
rificari: q' ius non indigeret rē. Fiat ergo
rario. Qui sentit onera/debet sentire r cō-
moda. Confirmat hoc p regulā iur. ciuil-
lis q' habet. Sedm naturā est cōmoda cu-
tusq' rei eū seq: quē sequit incōmoda. ff.
d' reg. iur. l. Sedm naturā. Cum q' virgo
Maria fuerit pformis chris: hic i suis do-
lorib' penitētis: r puritate vite. ergo con-
ueniēs fuit: vt etiā sentiret gloriā. Sed
chris habuit gl'iam corpis post tridū mor-
tis. q' r pgo Maria. Et sic habuit honoz
rē ex filio: nō sicut vos mulieres: q' assūm-
itis honozē ex maritis. Vñ si est vxor mili-
tis vocat caualiarissa/ si comitis comitissa
la rē. Probat in. l. Mulieres. L. de digni-
tanib. li. xij. Virgo autē maria ex filio non
ex viro: Vñ q' chris est rex regū r dñs do-
minantiū. Apoc. xij. Ideo r virgo vocat
regina sic cantat eccl'ia. Ave regina celoz
rē. Sed nota q' chris duz esset in h' mūdo
nō venit sicut rex: sed sicut minister, vnde
paup erat et hūilis. Zacha. ix. Dicite filie
syon. Ecce rex tuus venit tibi iust' et sal-
uator: ipe paup r ascendēs sup alinas. Et
Mat. xij. Vñ r ipe dixit Pilato. Regnū
meū nō est d' h' mdo. Jte Mat. xij. Fili'
hois nō venit ministrat: sed ministrare. Sed
postq' resurrexit accepit sceptrum regale.
Vñ dixit. Data est mihi p'as in celo r in
terra. Mat. vlt. Sic r pgo Maria nō vo-
cabat regina: sed erat hūilis paupcula: vt
sup dictū est: sed postq' resurrexit: fuit facta
regia celoz rē. Doralif. si vultis cuz
chris regnare/ optet hic hūiliter viuere: d'
pccis pniā agere. Nam r chris pniā ei-
git rē, et pniā pmo pdicauit. Mat. iij.
Penitentiā agite rē. Quidā sō volūt ire
ad paradysū p'vā inferni. l. virioz/ sed errāt
¶ Scda ratio. Null' nrm pōt dicere/ q'
habeam' carnē a matre sola. neq' a patre
solo: sed ab vtroz: sed p'vā loq'ndo carnē
habem' a matre: q' mater p'fat materiā
in gnātione plis: pater autē est p'ncipiū
actiū. Vñ a p'z descendim' p' rōnē sem-
nalez/ q' est vis actiua in gnātione. Amre.
vero p corpulentā substantiā: sed nō sic in
chris: q' carnē suā totā habuit a matre: q'
nō ex virili semine: sed mystico spiramine
et ex purissimis sanguinib' suis ipm cōcep-
pit. Animā autē et diuinitatē habuit a do-
p'ite: ita q' caro p'ginis r caro chris: tota fu-
it vna caro. Jo noluit chris/ q' caro matr'
sue cōscaret vlli hoī: q' sol' de ea cōcep-
et nat' est. Ezech. xliij. Porta hec clausa
erit et nō aperiet. Caro autē chris nullā pas-
sa est corruptiōe: iuxta illd. Ps. xv. Qm
nō derelin. aiām meā in infer. nec. da. an-
tu. vi. cor. De ullo alio pōt illa auctoritas
intelligi. Non sic uos q' transim' de corru-
ptione ani e/ ad corruptiōnez corpis: et de
corruptiōe culpe/ ad corruptiōnē penē: sed
caro chris: q' fuit scissima nullāz passa est
corruptiōnē. Sic fuit caro p'ginis q' nūq'
peccauit rē. Quid spūscris ad eā d'. Lo-
ta pulchra es et macula nō est in te. Can.
ij. Rō est: q' caro chris r p'ginis: tota fuit
vna caro scificata a nōq' nata. Et sō sic ca-
ro chris nullā fuit passa corruptiōez: sic ca-
ro p'gis rē. Hanc rōnē ponit Aug. di. Pu-
tredo nāq' r p'nis hūane est opprobriū cō-
ditōis: a q' opprobriū eū chris alien' sit: et
maria: nā excipit quā ielus d' ea assūpsisse
pbat. Et pfirmat ratio p regulā iur. q' bz
q' vna r eadē res nō debet diuerso iure du-
plici iure censeri: vt d' rex. in. c. cū in tua. d'
decimis. Et in. c. licet. de voto. Hic rōnē
sentit Aug. di. Domū tuā nō decet corru-
ptio dñe sed scitudo. Et pfirmatur istud

alla rōne. s. ppter matris puritatē. Nā cor-
 ruptio carnis est pena macule siue impu-
 ritatis peccati. Sed pgo maria fuit pura ab
 omni macula actualis peccati: vt dicitur est sup,
 ergo rē. Tertia ratio ppter plis iocun-
 ditatē. Nunq̄ fuit aliq̄s q̄ tantū diligeret
 patrē vel matrē sicut chris matrē rē. Nec
 solū animā dilexit quā dorauit omī gratia
 plenitudine. q̄rum pōt pura creatura do-
 tari: se dicit corpus: q̄ illud fecit pulcher-
 rimuz: pseruauit a corruptōe p̄ginitatis:
 a dolore partus: et a pena mortis: vt dicitur
 est. Si q̄ corpus p̄ginitis remāssit in ter-
 ra putrefactū non fuisset vtiq̄ gaudium
 chris cōpletus: et posset dicere patri suo. O
 pater et dñe: et nūqd̄ illud tabernaculum
 meū sc̄m qd̄ me p̄cepit et portauit ē ver-
 mibus corosum: et in cinerē resolutū: Lō
 ueniens q̄ fuit rē. Quarta ratio ppter
 iūcti securitatē. Locutio cois theologo-
 rū est q̄ si hō non peccasset: fili⁹ dei nō fu-
 isset incarnat⁹. Tho. pre. iij. q. j. Si quis
 interrogaret te: q̄re filius dei fuit incarna-
 tus rē. Ergo virgo Maria p̄terea fuit
 mater. s. ppter salutē peccōz: ergo tu peccōz
 nō dubites ire ad matrē: et dei p̄ remissione
 peccōz tuoz dicēs. O virgo licet sim indi-
 gnus rē. Tamē securus venio ad te: quia
 nō esses mater dei nisi ppter peccōtes: et sic
 peccatū est causa tue excellētissime digni-
 tatis. Sis ergo aduocata mea. Sic q̄ndic
 ad ipam fiducialiter recurrim⁹ dicentes.
 Hya ergo aduocata nostra. Si ergo quā-
 do viuebat pgo erat aduocata nostra: ma-
 gis q̄ nunc quādo charitas post mortem
 auget. Et idcirco voluit deus: vt pgo mi-
 graret et h̄ seclō. Da similitudinē. Si ali-
 qua vestra o dñe mlieres haberet filiū iu-
 dice q̄ deberet iudicare aliq̄ ad mortē: et
 filia illi⁹ iret ad matrē iudicis et rogaret
 dicēs. O dña rogo te humilitē rē. et plāge-
 rer. A qua lachrymaz multuz mouer anti-
 mū hois ad pietatē: sed magis mlieris: q̄
 mlier dicit a mollitie quā mlier. Da-
 ter aut iudicis pietate mota rogaret filiū
 rē. Si iudex r̄deret. O mater et quō pos-
 sum parcere: q̄ fecit tot et tanta mala: rē
 Dater vidēs hoc genuflecteret corā filio
 ostendens sibi pectus et ybera dicēs. Per
 istas mamillas quibz te lacraui parce sibi
 h̄ rē. certe iudex parceret rē.posito q̄ pos-

set de iure parcere. Sic in proposito facit
 pgo Maria ad ch̄m rē. Propter hoc em-
 de migrare p̄ginē Mariā fecit ab h̄ secu-
 lo: vt esset nostra aduocata: sicut dicit ec-
 clesia in missa in vigilia hui⁹ festi in secre-
 to: vbi sic dicit. Munera nostra dñe ap-
 tuā clementiā dei genitricis cōmendet ora-
 tio: quā idcirco de p̄nti seculo transfulsi-
 vt p̄ peccis nostris apud te fiducialitē inter-
 cedat. Intercessio autem ista fit a virgine
 Maria: et orando p nobis: et peccōz: et ybe-
 ra filio ostendēdo: vt infra dicit. Sic pra-
 ctice rē. In Bern. Securi habes accessus
 suoz hō ad deū: vbi mater ante filiū: fili⁹
 ante patrē: mater ostēdit filio peccōz: et ybe-
 ra. Filius ostendit patri latus et vulnera.
 Nulla q̄ tibi poterit esse repulsa: vbi tot cō-
 currunt charitat⁹ insignia. Quō autē pos-
 ser mater ostendere filio peccōz: et ybera: nī
 si corp⁹ haberet in celo: ergo rē. Et sic p̄
 hac rōne addita auctoritate Bern. q̄ vir-
 go suscepit corpus gl̄osum: et sic idē quod
 prius. Ideo q̄ndic recurram⁹ ad eam dī.
 Ave regina mater misericōdie rē. Quinta
 ratio ppter legis affirmitatē. Ch̄m⁹ qui
 est deus et hō nō erat quidē subdit⁹ legi:
 q̄ princeps est solut⁹ legibz. ff. de leg. ij. l.
 Et imp̄fecto. tū voluit hūiliari et subijci
 legi: q̄ digna vox est maiestate regnantis
 legibz alligatū se principē p̄ferri. L. de le-
 gibz. l. Digna vox. In apluz. Dicit de⁹
 filiū suū fac. ex mlie. fac. sub lege rē. Gal.
 iij. Et ipsemet ch̄s. Non veni in q̄r solū
 uere legem: sed adimplere. Matt. v. In-
 ter cetera autem mandata legis erat vnū
 et primū sc̄de tabule: sc̄z Honora patrem
 et matrem. Hoc autem mandatū p̄fectis-
 sime christus: sicut et cetera adimpleuit.
 Glade Luce. ij. Et erat subdit⁹ illis. No-
 ta quomodo portabat christus aquam de
 fonte Nazareth rē. Non fuisset autē ma-
 ter virgo a filio honorata: si p̄misset cor-
 pus suū subiacere corruptioni. Boni nā
 q̄ filij est magis parcere matri q̄ sibi. Lō
 stat autem q̄ filius voluit sibi parcere ab
 illa generali sententiā qua dicitur. Pul-
 uis es et in puluere reuerteris: ergo ma-
 gis debuit hoc seruare in matre. Et con-
 firmatur ratio: quia christus voluit par-
 cere matri a corruptione conceptus: vt in-
 fra dicitur. Et etiam dolore partus con-

In festo Assumptiōis Marie

tra illā sententiā qua dicit. In dolore par-
ries. In z in ortu ipe filius voluit flere: ma-
trem sō voluit gaudere. Tā etiā bonus fill-
us fuit qz etiā iter passiōis vulnere z ama-
ritudinē z angustias: curā habuit diligētē
de matre dicens discipulo. Ecce mater tua.
Qui hāntā habuit curā d matre existēs
mortalis: nunquid factus glōsios de ea apli-
nō curauit. Absit. Requirit hō bonitas dī
hoc. Cōuenit etiā hō potentie: sapientie z iu-
sticie dei vt norat infra se. primo. pte vlti.
ergo iueniēs fuit zc. Et confirmat ratio
triplici medio. Primo a minor: qz si pser-
uauit matrē a corruptiōe pceptus: a dolore
partus: z a dolore mortis: hō multo magis
debuisset pseruare a corruptiōe corporis
post mortē: qz peior est zc. psertim cū hūm-
dā scōz corpora adhuc integra z illa ser-
uent. Quedā miraculoy glia illustrentur
Quedā visitatiōe fidelitū frequētā. Quo-
rundā sepulchra. gemmis z au: o adornā
Quibusdā manibz angelicis n. onumēta
pparant. Si hō corpus pginis estz in terra
cū nihil tale sibi impendat. videret christus
gloriā materni corpis cōtemplisse. Quam-
lit in cōueniētissimū nemo est qui nesciat.
Maxime si dicerem corpus Joānis euā-
geliste esse in paradiso celesti vel etiā terre-
stri: sicut sūt Enoch z Helias. Sic etiā si
d corpus ipoy qui cū christo resurrexerūt
dicerem: sicut hūmā do. opinio dogma-
tizat: illa ascendisse in celum cū christo zc.
sicut Hierony. sentire videt. ¶ Sexta rō
ppter pphie veritatē. Non em desunt in ve-
teri testamēto pphie tam verbales qz figu-
rales. piales quidē prius. ps. cxxxj. Sur-
ge dñe in requiē tuā. tu z arca scificatiōis
tue. Surge dñe. s. Jesu chie. qd fuit imple-
tū in resurrectiōe tua. Tu z arca scificati-
ōis tue. Arca dei ē sgo Marta nō soluz
in aia sic z cetera sancra: sed etiā in corpe:
qz portauit deū. hoc aut fuit implem i resur-
rectiōe corpis pginis Marie. Itē. ps. xliij.
Altitit regina a dex. tuis zc. Itē Lan. ij.
Surge ppera amica mea: colūba mea: for-
mosa mea z veni. Figura autē hī de arca
dñi: qz ex mādaro dī fuit pstructa a Moy-
se de lignis setim. Arca dei ē sgo Maria
vt p̄ctū est: in q̄ erat tria. s. due tabule leg-
id ē duo pcepta charitatis: q̄ fuit repleta.
Vel dic qz p̄ hoc tria que fuerunt in arca
signantur ista videlicet: p virgā signat caro
chri q̄ floruit. p mānā signat diuinitas q̄
omne dulcedinē habuit p tabulā scriptam
signat ania chri q̄ omni sapientia plena fuit
it. Itē fuit i ea mānā mīscōle. Itē dicitur
ei. Salue regina mīscōle. Itē sga Barō
significat qz ipsa ē virga z origo de q̄ nat
est flos campi z liliū cōuallū. s. chris. La.
xj. Egrediet sga d radice Jesse: z flos de
radice eius ascendet zc. Vel virga fuit hō
demonēs ad flagellandū eos. Talis ergo
arca fuit facta a Moyse. i. deo de lignis se-
tim: q̄ sunt ligna alba z imputribilia: vt dī
Dgt senten. in. iij. di. viij. in fi. per qd sit
gnat corpus virginis: qd fuit album p vir-
ginitatem. et impubere per incorrupti-
onem: quam eo die adēpta est quo fuit re-
suscitata a chzo in carne. Fuit etiā hō reuel-
atum beate Helisabet: sicut habet in legē
da hōdiēne festiuitatis. Dic hōstia. Lō
firmat etiā hoc p auctoritatē scripturē no-
ui testamēti que habet Apoc. xij. Dulter
amica sole zc. In sole em sunt quattuor
litares designantes quattuor dotes corporis
gloriosi. Primo nāqz in sole est ipassibili-
tas. Secūdo sublimitas. Tertio agilitas.
Quarto claritas: que maxime fuerūt i vir-
gine gloriosa. Et quāuis ceteri sancti hab-
bituri sūt has dotes in resurrectiōe: luxta
illud. Fulgebūt iusti sicut sol in regno pa-
tris mei. Mat. xij. Tamē in duobz plara
est virgo beata. Primo quia prius omnibz
alijs post christū corpus glōsiosū assūpsit.
Secundo qz excellentius z gloriōsius p̄p̄at.
Vñ gloria corporoy altoz scōz assimilaf
luci stellay: iuxta illud. j. Lōz. xv. Stella
differt a stella in claritate: sic z resurrectio
mortuoy. Gloria sgo virginis assimilatur
luci solis vt reuelatū fuit Salo. Cant. vi.
Que ē ista que p̄greditur quasi auroa zc
Confirmatur etiā auctoritate ecclesie sic
patet in oratione hōdiēne festiuitatis.
¶ Potest addi septima. s. ppter virtutē se-
rus hūani dignitatē. Nā humana natura
p̄stitit in duplici sexu zc. Ad que exaltant
dū venit fili⁹ dei in mōz: z voluit resurge-
re tertia die vt daret spē vitis d resurrecti-
ōe corporoy: qz si chris r̄surrexit z nos resur-
get. j. Lōz. xv. Itē Pbil. iij. Saluatorēz
expectat⁹ dñz n. ic. chri. q̄ reformabit corp⁹
hūilitat⁹ nre cōsi. corpi cia. sue. Longitū

ergo fuit q̄ ma⁹ resurgeret: vt daret spem
eandē in libro de resurrectione. Et firma
tur ratio. Nam hac rōne voluit fili⁹ dei d
mlere carnē assumere & nasci: vt dicit Tho
mas. ij. pte. q. xxx. art. iij. Ultimo nota
historiā bodierne festivitatis etc.

In festo sancti Bartholomei
apostoli. Sermo lxxv.

Uos amici mei

Uos. Jo. xv. Inter cetera bo
na necessaria homini i hac vi
ta est amicitia: sub quocūq; genere boni
cōtinet. Est em amicitia bonū honestū
vile & delectabile. Prīmo quidē est hone
stū: q̄ vera amicitia sup honestate & fru
te fundata est: vt pbat pbs in. iij. etico.
Et Tull⁹ de amicitia. Nec sine frute in
q̄ amicitia vllō pacto esse pōt. An amicitia
mūdanoz hoim nō est vera sed falsa: q̄
dicit potius cōtubernū q̄ amicitia: eo q̄
fundata est sup vitio. Aut sup rebus disse
rētib;: vna ppter diuitias aut ppter fauo
rē: aut qd dēteri⁹ est ppter lenocinā. Dic
tra ista vt expedit. Ideo Hiero. ad pau
linū. Vera ei illa necessitudo est et christi
glutino copulata: quā nō vtilitas rei fa
miliaris: nō p̄ntia tantū cozpoz: nō subdo
la & palpans adulatio: sed dei timor & di
uinarū scripturaz studia cōciliant. Jo dicitur.
Drouer. xxij. Noli amic⁹ esse homi
ni iracundo: neq; ambules cū vtro furio
so. i. peccatore: ne forte discas semitas ei⁹
& sumas scandalū anie tue. Secdo amicitia
est bonū vtile. Vñ sapiens. Nemo sibi
bi factis est: eget om̄is amic⁹ amico. Vñ
Eccl. vj. Amicus fidelis p̄ctio fortis: q̄
aut inuenit illū inuenit thesaurū. Amico
fidelī nulla est cōparatio: et non est digna
ponderatio auri & argēti tra bonitātē fi
dei illi⁹ etc. Nā vt ait Tull⁹ in lib. de ami
citiā. Amicitia est oim diuinaz humana
rūz rez: cuz beniuolētia & charitate sūma
cōsēnsio: qua qdem haud scio an excepta
sapiētia q̄cūq; hominib; meli⁹ sit a dijs im
mortalib; datū. i. a dō immortalī. Diuitias
aliq; pponūt: bonā aliq; valitudine/ aliq; po
tentia/ aliq; honores: mltri etiā voluptates
beluarū hoc quidē extremū est: illa autem

suplora: sunt caduca & incerta: posita non
tā in silijs q̄ in fortune temeritate. Qui
aut in frute summū bonū ponūt: p̄clare il
li quidē faciūt: sed bec ipa virtus amicitia
gignit & p̄tinet: nec sine frute amicitia eē
vllō pacto pōt etc. Tertio est bonū delect
abile. Quid em vt ait Tull⁹ dulci⁹: q̄
habere q̄ cū om̄ia audeas sic loq; vt recuz.
Et infra. Nam & sedas res splendidiōres
facit amicitia: & aduersas partes cōcans
q̄ facit leuiores. Ergo: si tantū bonū est
amicitia cū hoie virtuoso p̄tracta: q̄to ex
cellētiōr est / & meliōr p̄tracta cū deo. Igit
debemus nisi totis virib;: vt cuz ipso deo
amicitia habeam⁹. ¶ Pro fundamēto ser
monis in q̄ ostendit mod⁹ acq̄rendi ami
citiā dei out d̄ ipso mō: q̄stio theologica.
¶ Querit vtz ad dei amicitia acq̄rendā
tenemur ipm deū ch̄m imitari in acti
bus suis. Arguit q̄ nō. Nos non tenemur
ad impossibile: sed nob est impossibile deū
um in actib; imitari: pura miracla facere
etc. Igit. ¶ In oppositū nos tenemur cō
formare volūtates nostras volūtatī diuī
ne: sed volūtas diuīna vult nos ch̄m imi
tari: vt patz p Paulū dicentē. Imitatores
dei estote: vt habet etiā Joā. j. dirigite vi
am dñi. sicut. j. Pet. ij. ch̄s passus est pro
nobis / vobis reliquēs exemplū: vt sequa
mini vestigia eius. Igit ad dei amicitiaz
acq̄rendā tenemur ipm deū ch̄m imitari
Et sic q̄stio manet p vtraq; parte dubia.
¶ Ad q̄stione respondendū est: fm Bo
nauē. in apologia. q̄ sunt tres differentie
actuz saluatoris nostri Iesu ch̄i: aliquid
actus saluatoris nri fuerūt excellentis po
tentie siue sciētie: vt miracla facere: sacra
ordinare: secreta cordiū reuelare: futura p
dicere. & loquēdo de istis actibus dicit ad
dubiu: q̄ ad dei amicitia acq̄rendā nō ten
nemur ipm deū ch̄m imitari: qz tanta fa
cere nobis est impossibile. Alij fuerunt a
ctus saluatoris p̄descendētis clemētie: vt
cum peccōib; & publicanis comederet. & lo
quēdo de istis actib; dicit ad dubiu: q̄ bes
ne tenemur ipm ch̄m imitari nō p̄bēdo
fauore ipsi peccōib;. Sed ipsos & redar
guendo a peccis suis. vt ipse ch̄s fecit: qa
ait Ricbar. sup. iij. sen. dif. xix. ar. ij. q. ij. si
cut corpis naturalis patienti vno mēbro
compatiunt alia: & sib; inuicē subueniunt